

Părintele Teofil Pârâian: Gândiți Frumos!

Eu cred că nu poate exista un îndemn mai frumos decât “GÂNDIȚI FRUMOS”.

Ce înseamnă să gândiți frumos? Înseamnă să nu te gândești la ceva frumos într-o anumită clipă, ci să gândești frumos în orice clipă, să fii atent la gânduri, să selectezi gândurile care trec prin minte, să reții gândurile cele bune, și în măsura în care există posibilitatea, să le dai grai și să le întrupezi în fapte.

Este foarte important să știm că gândurile noastre le mai știe cineva: le știe Dumnezeu, le știe Domnul Hristos care e Dumnezeu adevărat și om adevărat. Domnul Hristos are în vedere gândurile noastre. De asemenea, având în vedere că prin mintea noastră trec tot felul de gânduri și bune și rele, și frumoase și urâte, este important să fim cu luare aminte la gânduri, să gândim frumos. DE CE?

Pentru că dacă gândim frumos și numai frumos, atunci trăim frumos și numai frumos, și dacă gândim frumos și trăim frumos, suntem fericiți.

Și fericirea este mai aproape de tinerețe decât de bătrânețe. Tinerii prin structura lor, prin năzuințele lor, prin felul lor de a se angaja în anumite acțiuni, sunt mai aproape de fericire, sunt mai aproape de realizări care să le dea mulțumire și fericire. Și tinerii mai sunt cumva fericiți, în sensul că nu au un trecut lung care să fie pătat de: gânduri rele, de fapte necuviincioase, de vorbe nelalocul lor, pentru că tinerețea este mai aproape de copilărie, iar copilăria este într-un fel idealul creștinului.

“tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”

Știți că în poveștile noastre este vorba de “tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”. Nu în sensul că să rămână omul la tinerețe și să nu ajungă la bătrânețe. Nu în sensul să rămânem la copilărie ca fază de început, ci să ne menținem în sfera copilăriei în ceea ce privește: seninătatea, nerăutatea sau răutatea fără durată și în cea ce privește nevinovăția câtă este în copilărie.

Bătrânețea nu trebuie să o înțelegem ca o vârstă a neputinței, o vârstă a morții înainte de moarte. Ci (să) o înțelegem ca o bătrânețe fericită. La cununie se spune așa: “Dă-le lor Doamne, să-și petreacă viața fără de prihană și să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile tale”. Iată un îndreptar de viață, o rugăciune. Pentru că viața noastră trebuie să fie învăluită de rugăciune, iar “viața fără de prihană” înseamnă: fără pată, fără vină, în chip ireproșabil.

În rugăciunile care le facem noi când ne împărtășim cu Dumnezeu Taine, e și o rugăciune de mulțumire în care pomenim bunătatea lui Dumnezeu care ne-a dat Sfintele Taine:

“spre curățirea trupului și a sufletului”

Mai întâi înzdrăvenirea trupului și a sufletului! De ce? Pentru că într-un trup bolnăvicios și într-un suflet neputincios, nu se pot realiza lucruri de valoare.

Apoi se cere în această rugăciune:

“împăcarea sufleteștilor mele puteri”

pentru a nu fi anarhie în existența noastră ci rânduială, mintea să fie conducătorul simțirii și voinței.

“spre luminarea ochilor inimii mele”

Ne trebuie lumină în suflet. Pentru că dacă ai lumină la tinerețe, poți avea până la sfârșit și până în veșnicie.

“spre credința neînfruntată”

Să avem o credință adevărată.

“spre dragoste nefățarnică”

Să fie o dragoste adevărată, întemeiată pe nepătimire.

“spre plinirea înțelepciunii tale”

Să avem înțelepciune de la Dumnezeu, să fim gânditori de Dumnezeu.

“spre paza poruncilor Tale, cu inimă curată împlinind poruncile Tale”

Să ne gândim mai des la împlinirea poruncilor lui Dumnezeu.

“spre adăugarea Dumnezeiescului Tău har”

Să primim tot mai multă putere, energie, din Dumnezeu, ca să putem face față ispitelor și cerințelor pe care ni le pune în față viața.

“spre trezirea sufletului”

Mitropolitul Bălan avea o vorbă:
“Cea mai frumoasă podoabă a unui tânăr este inima curată și mintea trează”

Cu ce se murdărește? Cu gânduri murdare, cu imagini murdare, cu fapte murdare. De ce mintea trează? Deoarece cu mintea lucrăm ca să ne facem curat în suflet și totodată ne păzim să nu ne băgăm murdării în suflet.

“spre iertarea păcatelor”

Să ne ierte Dumnezeu păcatele pe care le-am făcut în vremea neștiinței, în vremea când n-am luat aminte sau n-am știut de Dumnezeu, sau nu ne-am interesat de Dumnezeu. Ca să ne ierte păcatele, trebuie mai întâi ca noi să le părăsim.

“spre împărtășirea cu Duhul Sfânt”

Sfântul Serafim de la Sarov spunea că scopul vieții creștine este dobândirea Duhului Sfânt pe care îl primim și îl simțim la botez și îl scoatem la iveală prin Împărtășirea cu Dumnezeieștile Taine.

“spre împlinirea Împărăției cerurilor”

Adică noi (cei cu viață curată, inimă curată și cu îndrăzneala cea bună către Dumnezeu) așteptăm Împărăției lui Dumnezeu.

Un alt mijloc de a ne împotrivi gândurilor rele, este de a ne umple mintea cu gânduri bune. Eu vă îndemn să fiți cu seriozitatea cuvenită în lucrurile spirituale, să vă țineți de biserică, de slujbele noastre, să duceți o viață care să o poată binecuvânta Dumnezeu. Vă îndemn să fiți cât mai serioși și, așa cum vă pregătiți pentru viață prin acumulările de cunoștințe intelectuale, tot așa să vă ocupați de curățirea vieții. Dacă aveți suflete întinate, să căutați să le spălați cu Sângele Domnului Iisus Hristos. Dacă aveți împotriviri, cereți dar lui Dumnezeu să le risipească. Nu poate vrăjmașul să se bage în minte, dacă tu ai o minte întărită în bine.

Părintele Teofil Pârâian